

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C224 – LAN11**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 12 mei 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de eis van de Europese Commissie om mogelijk ontorechte steun aan de Oostendse vismijn terug te betalen	
Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de terugbetaling van steun aan de vismijn van Oostende	
Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de aankoop van de Oostendse vismijn door de Vlaamse overheid	
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de staatssteun aan de vismijn van Oostende	3
Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Health Check en de toepassing ervan in Vlaanderen	10
Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de erkenning als Europees streekproduct van het Belgisch witblauw rundvlees	13

■

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de eis van de Europese Commissie om mogelijk onterechte steun aan de Oostendse vismijn terug te betalen

Vraag om uitleg van de heer Karlos Callens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de terugbetaling van steun aan de vismijn van Oostende

Vraag om uitleg van de heer Peter Reekmans tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de aankoop van de Oostendse vismijn door de Vlaamse overheid

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de staatssteun aan de vismijn van Oostende

De voorzitter: Over dit onderwerp hebben we in het verleden al meerdere interpellaties gehouden en vragen gesteld. Er heeft ook een hoorzitting plaatsgevonden. Het is natuurlijk niet de bedoeling hier alles te herhalen, maar wel de nieuwe actuele elementen ter sprake te brengen. We weten uit het verleden ook dat een aantal aspecten federale materie betreffen. Sommige zaken vallen onder de bevoegdheid van de minister van Binnenlandse Zaken of van de stad Oostende. Wij zullen proberen ons te beperken tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Landbouw.

De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, het is ook niet mijn bedoeling om de discussie van de afgelopen maanden te herhalen. Het feit dat de Europese Commissie eist dat de vismijn van Oostende alle onrechtmatige subsidies terugbetaalt, is echter een nieuw en heel belangrijk feit.

Volgens de Europese Commissie betekent de privatisering van de vismijn niet dat het probleem van de 'illegale' staatssteun is verdwenen. De Europese beslissing is een uitloper van een klacht van concurrent Zeebrugge in 2006.

De Europese Commissie eist dat de onterechte steun binnen 4 maanden is teruggevorderd. Maar eigenlijk weet de Commissie niet om hoeveel subsidies het gaat. Daarom eist ze binnen de 2 maanden een overzicht van het terug te vorderen bedrag. Het onterechte bedrag waarvan de Commissie wel weet heeft, betreft het startkapitaal voor de nv Exploitatie Vismijn Oostende (EVO), namelijk 4 miljoen euro, en voor het Autonoom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende (AGVO), namelijk 6,2 miljoen euro. Beide bedrijven kregen ook gratis garanties voor leningen. Voor EVO gaat het over ongeveer 4,3 miljoen euro.

De Europese Commissie valt niet alleen over die bedragen en steun, maar ook over het gratis gebruik van gebouwen en gronden van de vismijn door EVO en AGVO. De gronden van de vismijn zijn eigendom van het Vlaamse Gewest. En ook de erfpachting die nv Pakhuizen in 1989 sloot met de stad Oostende, is voor de Commissie niet verenigbaar met de interne markt.

Ik ga hier niet zo ver om Oostende het Palermo aan de Noordzee te noemen. Er zijn echter een aantal fundamentele vragen. Minister-president, u zult in uw antwoord ongetwijfeld verwijzen naar een vrijwaringsclausule die in het contract is opgenomen. Toch vind ik het belangrijk om deze vragen hier te stellen. Immers, de verdere exploitatie en ontwikkeling van

de vismijn in Oostende en de fusie tussen Oostende en Nieuwpoort zouden door heel die affaire in het gedrang kunnen komen.

Minister-president, was is uw reactie op de Europese beslissing? Wat is de verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid in dit dossier? Wat is het aandeel van de Vlaamse overheid in deze terugvordering? Welke gevolgen heeft dit dossier op het Vlaams beleid betreffende de ontwikkeling en de exploitatie van onze vismijnen? Welke impact heeft dit dossier op een mogelijke fusie tussen de vismijnen? Welke onmiddellijke stappen onderneemt u?

Als die bedragen effectief moeten worden terugbetaald, zal dit voor Oostende een zware belasting vormen op de stadskas. De collega's uit Oostende zullen dat straks wellicht nog ter sprake brengen. Minister-president, stel dat de stad Oostende om hulp roept, wat zult u dan doen?

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Minister-president, ik wil even verwijzen naar het recente verleden. Het probleem van de zwarte wolk boven de vismijnen is hier al meermaals besproken. U hebt al een aantal maanden geleden beloofd om dat probleem op te lossen via fusie of private partners. Dat duurt echter lang. Ik vrees een beetje dat Oostende in de problemen zal komen als dat bedrag moet worden terugbetaald. Dat geldt misschien ook voor de andere vismijnen.

Ik vraag me af wat daar nu eigenlijk gebeurt. Sommige zaken kunnen niet door de beugel en moeten serieus worden onderzocht. Zo is de vraag van wie zij dat geld hebben gekregen. Wie heeft daar zijn handtekening gezet? Het gaat hier toch over contracten over gebouwen waarvoor wij gedeeltelijk verantwoordelijk zijn.

Minister-president, het is ook aan u als verantwoordelijke voor de visserij om alles eens serieus te bekijken. U mag niet denken dat Oostende het zomaar zal redden en dat dit niet erg is. Als het over miljoenen euro's gaat, vind ik dat wel erg, zo erg dat er een ernstig onderzoek moet gebeuren. Wat zijn de maatregelen die u zou kunnen nemen om tot een definitieve oplossing te komen voor de twee vismijnen, zodat we die twee bedrijven aan de kust niet kwijtraken? Anders zou dat voor het toerisme en de economie aan de kust een kleine doodsteek zijn.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: In februari 2006 werd door de Nederlandse Visafslag een klacht ingediend over onrechtmatige staatssteun die de stad Oostende aan het Autonoom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende zou hebben gegeven. Zo is de bal aan het rollen gegaan. In 2007 werd daar nog een klacht van de Zeebrugse vismijn aan toegevoegd. Op 3 juli 2008 werd de federale regering door de Europese Commissie op de hoogte gebracht van de veroordeling en de maximale boete van 7 miljoen euro. Op 28 april besliste de Europese Commissie dat Oostende wordt veroordeeld.

De overeenkomst tussen de stad Oostende, het Autonoom Gemeentelijk Havenbedrijf Oostende (AGHO) en het Vlaams Gewest stipuleert in artikel 2.9 dat de stad Oostende het Vlaamse Gewest vrijwaart van alle eventuele gevolgen inherent aan bovenvermelde procedure. Dat is belangrijk voor de discussie vandaag.

Minister-president, gelet op de onderhandelingen tussen de Vlaamse overheid en de Zeebrugse vismijn, en gelet op bovenvermelde feiten, vraag ik of de huidige schadeclaims deel uitmaken van de onderhandelingen tussen de Vlaamse overheid en de Zeebrugse vismijn. De Zeebrugse vismijn was klachtindiener, maar vandaag gaan ze fuseren. Ik neem aan dat daarover is gesproken. Wat wordt daarover gezegd? Indien er een schikking is getroffen, maakte die deel uit van de fusie of overnameprijs?

Minister-president, ik had deze vraag om uitleg ook aan minister Bourgeois moeten richten. De artikelen 265 tot 269 van het Gemeentedecreet voorzien in externe audits bij de autonome

gemeentebedrijven. Tot vandaag is daarvoor nog geen uitvoeringsbesluit gemaakt. De Oostendse vismijn heeft via het AGHO 20 miljoen euro gekost aan de belastingbetaler. Daar komt vandaag 7 miljoen euro aan boetes bovenop.

Er is dringend nood aan die uitvoeringsbesluiten en aan die externe audit van de autonome gemeentebedrijven. Hoewel het niet failliet kan gaan, kunnen we hier toch spreken van een faillissement. Als de Vlaamse Regering snel werk maakt van de uitvoeringsbesluiten, kunnen we erger voorkomen in de toekomst. Minister-president, wanneer zal de Vlaamse Regering de uitvoeringsbesluiten maken voor de artikelen 265 tot 269 die in het decreet staan?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: De grootste verantwoordelijkheid ligt bij de stad Oostende. Vlaanderen is betrokken bij het ter beschikking stellen van de gronden. Minister-president, bent u op de hoogte gebracht van dit lopende dossier tegen de Oostendse vismijn? Bent u daarbij betrokken? Welke instanties hebben subsidies en steun verleend en over welke bedragen gaat het hier? Zijn er ook Vlaamse subsidies of borgstellingen of andere vormen van steun? Welke maatregelen zal de Vlaamse Regering nemen om, in het licht van een mogelijke fusie tussen de vismijn van Oostende en Zeebrugge, dit dossier correct af te handelen?

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Het kader van deze discussie is niet onbelangrijk. Het klopt dat het over de verantwoordelijkheid gaat van een stad die haar vismijn in moeilijkheden terug op de sporen wil krijgen. Alle partijen die regeringsverantwoordelijkheid hebben genomen, werden al geconfronteerd met dergelijke discussies. Er wordt een manier gezocht om iets voort te laten bestaan. Dat komt voor op alle niveaus. Als er al dan niet een klacht komt, want er is niet altijd een klacht, zegt Europa dat het al dan niet om staatssteun gaat. Dit is het eerste element in het dossier: Europa heeft nu geoordeeld dat het om staatssteun gaat.

Een tweede element in het dossier – en er is inderdaad nog discussie over de bedragen – is dat Europa zegt dat, ondanks het feit dat er een privatisering kan komen, want dat is een oplossing van het staatssteundossier, er nog een aantal bedragen moeten worden terugbetaald. Men zegt dat Oostende dan in moeilijkheden komt, maar voor alle duidelijkheid: de terugbetaling gebeurt in dat geval aan de stad Oostende.

Het betreft hier dus niet eens een zo abnormaal dossier. Er zijn bestuurlijk veel dergelijke dossiers waarbij men probeert om van overheidswege op verschillende niveaus samen met een privépartner een bedrijf op de sporen te zetten. Dan kan er een beoordeling komen of dat binnen de regels past of niet. Dat is het kader waarin het gebeurt.

Veel vragen zijn interessant voor het verdere verloop. Er doen veel bedragen de ronde. Dat is een van de elementen die verder met Europa kunnen worden getrancheerd. Europa oordeelt of het al dan niet om staatssteun gaat, en dat is altijd een zwart of een wit oordeel. Er zijn veel dergelijke voorbeelden in bestuurlijke dossiers. Dat is niet zo abnormaal. Mijnheer Sintobin, volgens de suggestie die u niet zou doen maar dan toch hebt gedaan, namelijk om er een naam op te plakken, zou men dan ongeveer alle bestuurlijke niveaus Palermo kunnen noemen.

Iedereen die al dergelijke dossiers heeft behandeld, weet dat Europa ook de regels en cours de route soms aanpast bij beoordelingen van staatssteun. Het gebeurt dat samenwerkingen vanuit het verleden die op dat moment toegestaan waren, later door aanpassingen van de regels niet meer werden toegestaan. Ik geef het voorbeeld van het dossier van de overname van de schuld van de NMBS. Europa had eerst laten weten dat het in orde was. Dan zijn er wat regels aangepast en daarna was het niet meer in orde. Het is dus niet altijd gemakkelijk werken.

Het is belangrijk dat duidelijk is over welk kader het gaat. Er is aan de ene kant de vraag of het staatssteun is of niet. Er is gezegd dat het staatssteun is en er moet dus een privatisering komen. Daarnaast is gezegd dat er nog een terugbetaling moet zijn aan de stad Oostende van een deel van de middelen. Die bedragen zijn niet bekend. In dit kader discussiëren we.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik sluit me deels aan bij de vorige spreker, in de mate dat het dossier koffiedik kijken is wat betreft de juiste verhoudingen en wat men precies verstaat onder overheidssteun. Er zijn een aantal autonome bedrijven, niet alleen in Oostende maar ook in andere gemeenten, waar op een bepaald moment waarborgen zijn gegeven voor de werking van het autonoom bedrijf. Het lijkt me ook logisch dat als een overheid een meerderheid heeft in een bedrijf, ze ook garant staat als er activiteiten worden ontwikkeld in dat bedrijf. Het zou gemakkelijk zijn als dat niet zo zou zijn.

Ik stel me toch nog een vraag. Ik lees hier over 1989 en de erfpachtregelingen van de nv Pakhuizen in een heel ver verleden. Ik herinner me dat uit een vorig leven, want in het jaar 1989 maakte ik al deel uit van de Oostendse gemeenteraad, weliswaar in een andere hoedanigheid. Als men 20 jaar na de feiten van een beslissing van een gemeenteraad tot de vaststelling komt dat iets niet juist is, dan stel ik me daar wel vragen bij.

Minister-president, ik wil niet te zeer naar het verleden kijken. Ik maak me uiteraard zorgen over dit dossier. Ik maak me ook zorgen over de houding van sommigen in het dossier die alles op een hoopje gooien en er één amalgaam van maken en ook van de verklaringen af en toe van de mensen die vandaag de verantwoordelijkheid voor de vismijn van Oostende dragen. In kranten en op officiële gelegenheden doet men alsof zijn neus bloedt. Men zegt: het gaat uitstekend met de vismijn en het is nog nooit zo goed gegaan. In de krant liet de verantwoordelijke schepen optekenen dat er geen enkel probleem is en het niet zo'n vaart zou lopen. Als voorzitter van de Oostendse gemeenteraad maak ik mij daar zorgen over omdat ik beseft dat er wel degelijk iets aan de hand is en ook omdat ik vooral vooruit wil kijken.

Minister-president, er zijn het teruggeisen van overheidssteun en subsidies en de uitspraken van de Europese Commissie. Wat zijn de consequenties hiervan voor de samenwerking tussen de verschillende vismijnen die wij als Vlaamse overheid voor ogen hebben? Ik heb respect voor de onderhandelingsprocedure. Ik vraag niet van u, minister-president, dat u dingen zou verklaren die deze onderhandelingen in problemen zouden kunnen brengen, maar misschien kunt u een tipje van de sluier oplichten over hoe ver we daarmee staan en hoe lang dit nog duurt.

Ik maak me als Vlaams parlements lid en als Oostendenaar zorgen over de toekomst van onze Vlaamse visserij. Iedereen beseft dat de toekomst van onze Vlaamse visserij ligt in een fusie tussen Zeebrugge, Oostende en Nieuwpoort. We moeten de krachten bundelen. Dergelijke achterhoedegevechten leiden waarschijnlijk alleen maar tot bijkomende problemen om dat te realiseren. Ik wil een oproep doen aan alle verantwoordelijken in dit dossier, ook in mijn eigen stad, om wat verklaringen betreft en het verdere beleid van de vismijn van Oostende, heel voorzichtig te zijn en er effectief voor te zorgen dat de nodige stappen worden gezet voor goed bestuur in de periode die ons nog rest.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik zal eerst reageren op de opmerking van de heer Tommelein. Ik heb daar in het verleden al met jullie over gediscussieerd. Ik vind het heel belangrijk dat wij de Vlaamse visserij een duurzame toekomst geven. Dat heeft verschillende aspecten: duurzaam, ecologisch, economisch en sociaal. We hebben een kleine vloot. Er wordt elk jaar zwaar onderhandeld over de taks, wat men mag vissen enzovoort. Dat zal dit jaar niet anders zijn. We doen dat omdat we geloven dat als we dat goed aanpakken, de duurzame visserij een toekomst heeft.

Dat betekent ook dat wij een zware inspanning leveren voor onze vismijnen, die daarin een belangrijke rol spelen, zodat wij ze in diezelfde toekomstgerichtheid kunnen meenemen. Daar is al veel energie in gekropen. Zelfs de gouverneur werd al ingezet. Ikzelf heb er de vorige legislatuur, samen met een aantal mensen van Oostende en Zeebrugge, op een positieve wijze de schouders onder gezet. Dan is het een en ander in beweging gekomen. Het is heel belangrijk om die toekomst en die positieve aanpak goed in het achterhoofd te houden als we het hebben over het verleden en over een aantal zaken waarover nu concrete vragen worden gesteld.

Enkele collega's zijn, zo blijkt uit de vragen, zeer goed geïnformeerd. Dat siert hen. Ik geef kort even de historische achtergrond, die ook in de vraagstelling aan bod is gekomen, mee.

Eind 2009 besliste de stad Oostende om haar vismijn te herstructureren door de vismijn-activiteit onder te brengen in een verzelfstandigd bedrijf, het Autonoom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende. De stad Oostende heeft in AGVO 100 percent van de aandelen. AGVO zelf heeft twee volle dochterondernemingen opgericht: nv Exploitatie Vismijn Oostende, die de vismijn en alle bijhorende activiteiten exploiteert, en de nv Pakhuizen, die het roerend en onroerend goed beheert. In 2006 is door de Europese Commissie een klacht genoteerd van de Nederlandse Organisatie van Visafslagen (NOVA). Deze klacht en nu ook de uitspraken van de Commissie hebben betrekking op het feit dat de stad Oostende middelen heeft verschaft aan AGVO en dat AGVO op zijn beurt middelen heeft verschaft aan haar beide dochterbedrijven, die commerciële activiteiten verrichten. Het gaat niet alleen om zuiver financiële middelen, maar ook om allerhande voordelen: waarborgen, onroerend goed dat in gebruik is gegeven tegen niet-marktconforme voorwaarden, enzovoort. Dat is een van de oorzaken van het feit dat op de vraag om welke bedragen het gaat niet meteen een duidelijk antwoord kan worden geformuleerd.

De Commissie zegt ten eerste dat een aantal voordelen die door de stad zijn verstrekt aan AGVO en door AGVO aan de nv EVO en de nv Pakhuizen kunnen worden beschouwd als staatssteun ingevolge artikel 107 lid 1 van het Verdrag betreffende de Werking van de EU. De Commissie zegt ten tweede dat een aantal van de activiteiten die als staatssteun worden beschouwd niet verenigbaar zijn met visserijrichtsnoeren en horizontale staatssteunregels. Ik citeer uit het rapport: "Gezien het voorafgaande concludeert de Commissie dat de in punt 10.1.5 van dit besluit genoemde maatregelen als staatssteun beschouwd moeten worden, en dat deze maatregelen niet verenigbaar zijn met de interne markt en dat de verstrekte steun moet worden teruggevorderd in de mate als beschreven in punt 11."

Het gaat dus uitsluitend om middelen van de stad Oostende. Een aantal vraagstellers hebben onderstreept dat het hier niet gaat over Vlaamse noch over Europese middelen.

Ik heb die beslissing van de Europese Commissie ontvangen. Mijn administratie heeft ze aan de stad Oostende bezorgd. Mede gelet op de gemeentelijke autonomie moet de stad Oostende nu deze beschikking uitvoeren. Zij moet ook de steun binnen de 4 maanden terugvorderen van het autonoom gemeentebedrijf en zijn dochterondernemingen. In het kader van het toezicht op de gemeentebesturen heeft mijn administratie het dossier overgemaakt aan het Agentschap voor Binnenlands Bestuur. Mijnheer Reekmans, uw vraag naar uitvoeringsbesluiten en al wat u daaraan toevoegt, zal ik overmaken aan minister Bourgeois.

Ik neem akte van de Europese beslissing in dit dossier. Ik stel vast dat er al eerder een opmerking werd geformuleerd en dat Europa effectief klachten onderzoekt en optreedt waar er activiteiten zijn die in strijd zijn met de Europese regelgeving. De heer Sintobin heeft daarnaar verwezen. Met het oog op het creëren van een markt is het belangrijk dat de spelregels in elke lidstaat dezelfde zijn. Wij moeten die beslissing uitvoeren. De stad Oostende moet nu onderzoeken hoe zij daar verder mee omgaat. Het gaat dus over meer dan alleen maar exacte bedragen. Het gaat ook over waarborgen enzovoort. Bovendien heeft de Commissie zelf ook geen exact bedrag naar voren geschoven.

Dan was er de vraag welke gevolgen dit dossier heeft voor de initiatieven van Vlaanderen met betrekking tot de toekomstige exploitatie van de Oostendse vismijn. De heer Tommelein en anderen hebben het gehad over die toekomst. Nogmaals, de beslissing van de Europese Commissie en de uitvoering ervan is iets tussen de stad Oostende en de Europese Commissie. De terugname van de concessie op de gronden en de aankoop van de opstaande gebouwen door het Vlaamse Gewest hebben niets te maken met de exploitatie van de vismijn. Bovendien is in de akte in kwestie een vrijwaringsclausule opgenomen. De heer Reekmans en anderen hebben daarop gewezen. We hebben het daar in het verleden al over gehad, toen we het hadden over die toekomstige dynamiek. We hebben toen die vrijwaringsclausule laten opnemen, wat alle commissieleden toen positief vonden.

De onderhandelingen tussen het Vlaamse Gewest en de Zeebrugse vismijn over een mogelijke nieuwe exploitatie van de vismijn in Oostende lopen momenteel en worden voortgezet. In de politiek is het altijd delicaat deadlines te noemen, maar ik hoop dat dit voor de zomer kan worden afgerond. Dergelijke onderhandelingen mogen ook niet te lang duren, anders leveren ze geen resultaat op. De beslissing van de Europese Commissie heeft geen negatieve invloed op deze onderhandelingen. Ik zal er ook alles aan doen dat ze geen negatieve invloed heeft. Ik ben er vrij gerust in dat we dat onder controle kunnen houden. Ook in die overeenkomst zal erover worden gewaakt dat de nieuwe exploitant gevrijwaard blijft van de gevolgen van de uitspraak van de Commissie. Wij hebben dus een vrijwaringsclausule ingebouwd, en ik ga ervan uit dat de nieuwe exploitant dat voorbeeld zal volgen, en zich zo veilig zal stellen wat dit dossier betreft.

Voorzitter, ik meen daarmee de nodige tekst en uitleg te hebben gegeven, natuurlijk in de mate dat dit rechtstreeks betrekking heeft op mijn bevoegdheden. Ik zal minister Bourgeois informeren over die bijkomende vragen die expliciet tot hem zijn gericht. De voorzitter van de gemeenteraad is hier ook aanwezig. Ik ga ervan uit dat Oostende dit op een zeer professionele en goede manier zal afhandelen. Voor mij, en ik hoop ook voor alle commissieleden, is het heel belangrijk dat we een toekomst geven aan die vismijn van Oostende, samen met de Zeebrugse vismijn, en op die manier die duurzame Vlaamse visserij veilig kunnen stellen.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Voorzitter, ik heb geen bijkomende vragen, alleen een paar opmerkingen. Mijnheer Crombez, ik was het niet die in het verleden Oostende het Palermo aan de Noordzee heeft genoemd, maar de heer Sabbe.

Gelet op het belang van dit dossier en de genoemde bedragen vond ik het wel nuttig om deze vraag hier te stellen. Minister-president, ik ga volledig akkoord met u dat dit op zich een Oostends dossier is, maar in het kader van de gesprekken over een fusie en over de privatisering vond ik het toch wel nodig hier deze vragen te stellen.

Ik wil duidelijk zijn. Ook in het verleden, tijdens de vorige legislatuur, nog in de periode-Leterme, heeft onze fractie altijd gepleit voor een fusie van de vismijnen. Laten we nog even afwachten. Ik veronderstel dat hier net na of net voor de zomer opnieuw vragen zullen worden gesteld over de verdere evolutie van dit dossier.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Minister-president, eerst en vooral dank ik u voor uw antwoord. We hebben heel wat verduidelijkingen gekregen over het probleem. Een besluit moet zijn dat, als dergelijke grote bedragen moeten worden terugbetaald, Oostende in de problemen zal raken. De teneur van mijn vraag was dat, als Oostende die financiële inspanning moet doen, die mensen best even langskomen in uw bureau, om u, als minister van Visserij, te vragen hen wat te helpen. Ik denk dat dit op die manier zal gebeuren. U hebt daar niet meteen een antwoord op gegeven. U hebt daar gelijk in, maar ik denk dat we dat mogen verwachten.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, geachte leden, minister-president, we zijn het er volkomen mee eens dat de Vlaamse Regering al voldoende heeft gedaan in deze kwestie, zeker als we bedenken dat het Autonoom Gemeentelijk Havenbedrijf Oostende al eens is gered doordat de Vlaamse Regering de gebouwen heeft overgenomen. Mocht dat niet zijn gebeurd, dan was de balans vandaag nog veel erger. Wel dring ik erop aan dat Vlaanderen dringend die artikelen 265 tot 269 zou uitvoeren. We hebben dit opgenomen in een decreet, in de wet, maar laten na dat uit te voeren.

Ik hoor u graag zeggen dat u dit overmaakt aan minister Bourgeois. Ik wil er echter aan herinneren dat mijn partijvoorzitter hier 1 jaar geleden al schriftelijk op heeft aangedrongen bij minister Bourgeois, maar dat er tot op heden zelfs nog geen antwoord op die brief is gekomen. Dit decreet bestaat al lang. Dit is echt hoogdringend willen we dit vermijden in de toekomst, gelet op het feit dat er meer autonome gemeentebedrijven bestaan. Toch mogen we stellen dat het Autonoom Gemeentelijk Havenbedrijf Oostende verantwoordelijk is voor wat er vandaag aan de hand is.

Tot slot, mijnheer Crombez, ik betreur vooral dat u heel veel kritiek hebt op Europa. Ik herinner me het concurrentiebeleid dat gestart is onder sp.a'er Karel Van Miert. Ik denk dat die man als Europees Commissaris wel degelijk de toon heeft gezet voor dat beleid.

Mijnheer Crombez, ik fris even uw geheugen op. Ik moet vaststellen dat het probleem in Oostende zit waar uw partij de grootste is en het beleid voert. Vandaag – en dat neem ik sp.a nog het meest kwalijk – doet die beleidspartij alsof er niets aan de hand is. De burger verwacht van ons correctheid en eerlijkheid. Als er problemen zijn, moeten we in de media niet gaan vertellen dat er niets aan de hand is.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, de stad Oostende is zeer creatief geweest in het opzetten van de structuren. Er zal echter nog veel meer creativiteit nodig zijn om hier uit te geraken.

Los daarvan wil ik de minister-president bedanken omdat hij blijft inzetten op de Vlaamse visserij. Dat is een belangrijke economische sector aan de kust, vooral wat de afgeleide werkgelegenheid betreft. De visserij heeft ook nog eens een toeristische dimensie: ik kan me plaatsen als Zeebrugge, Oostende en Nieuwpoort niet voorstellen zonder visserij.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Ik heb geen kritiek op Europa gegeven, of ik heb mezelf slecht verstaan. Ik heb geprobeerd om de procedure en omstandigheden waarin zo'n dossier wordt behandeld, te beschrijven. Daar was in de vraagstelling nog niet veel aandacht aan besteed. Het is een beetje flauw om Karel Van Miert te moeten oproepen om een punt te maken. Als u pleit voor eerlijkheid en correctheid in de discussie, mijnheer Reekmans, probeer dat zelf dan eens in praktijk te brengen.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Dit probleem is te ernstig om er een partijpolitiek spel van te maken, of het nu om de lokale of de regionale partijen gaat. Ik doe een oproep om in de komende periode de onderhandelingen over de fusie van de Vlaamse vismijnen tot een goed einde te brengen. Ik roep iedereen op om er alles aan te doen om goede afspraken te maken, ook met het huidige management van de vismijn van Oostende en de dochterbedrijven. We moeten ervoor zorgen dat alles goed verloopt. Er mag niets meer mislopen tussen nu en de finale fusie.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik denk dat alles gezegd is. Ik zal me blijven inspannen, met de steun van deze commissie, om te realiseren wat men in Oostende en ook hier vraagt, namelijk een toekomst voor onze vismijnen. Ik hoop dat de onderhandelingen snel kunnen worden afgerond.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de Health Check en de toepassing ervan in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, minister, dames en heren, naar aanleiding van de Health Check, verordening 74/2009, en naar aanleiding van het Europees Economisch Herstelplan, verordening 473/2009, moesten de lidstaten een aantal wijzigingen doorvoeren aan hun landbouw- en plattelandsontwikkelingsbeleid. Recent nam ook de Vlaamse Regering nog een beslissing in dit kader door de wijziging van de bedrijfstoelageregeling.

Volgens het systeem van de modulatie worden er middelen overgeheveld van de inkomens- steun, pijler I, naar het programmeringsdocument plattelandsontwikkeling (PDPO) en dat is pijler II. Deze extra modulatiemiddelen moeten besteed worden aan: waterbeheer, klimaats- verandering, hernieuwbare energie, biodiversiteit, innovatie in voornoemde gebieden, en begeleidende maatregelen voor de herstructurering van de melksector. De middelen uit het Economisch Herstelplan kunnen ook voor deze doeleinden gebruikt worden, plus voor investeringen in het kader van breedbandtechnologie.

Ik kom even terug op de hoorzitting in de commissie Leefmilieu. In de afgelopen weken merkte ik bij de landbouwers enige aarzeling tegenover die al te vlotte overheveling van pijler I naar pijler II. Ze zijn ook enigszins teruggekomen op de oorspronkelijke doelstelling van de commissie – in 2008 en 2009 – en hebben die een beetje afgezwakt. Ik denk dat voor de ondersteuning van de melksector een deel van die modulatiemiddelen zijn aangewend.

De materie is vrij complex en is onderdeel van de hele omvorming van het Europees landbouwbeleid. Kunt u daar klaarheid in scheppen? Kunt u het Vlaamse beleid schetsen dat we ter zake zullen voeren?

Hoe implementeert Vlaanderen deze Health Check-regelgeving en de omvorming? Welke wijzigingen werden er juist aan de plattelandsontwikkeling doorgevoerd? Welke nieuwe klemtonen worden er gelegd in het kader van nieuwe milieu- en klimaatmaatregelen op het vlak van plattelandsontwikkeling?

In aanloop naar de debatten over het gemeenschappelijke landbouwbeleid moeten we een tussenstand kunnen opmaken. Hoe zien we dat? Wat is er al gerealiseerd en wat niet? Kunt u dat verduidelijken?

Ik heb tevens een schriftelijke vraag ingediend naar de details.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik zal tekst en uitleg geven. Eind 2008 heeft de Europese Landbouwrraad naar aanleiding van de zogenaamde Health Check een aantal beslissingen genomen over een verdere hervorming van het Europees Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB). Het huidige landbouwbeleid en financieel kader loopt tot 2013, maar een tussentijdse gezondheidscheck was noodzakelijk gebleken. Deze hervormingen betreffen zowel wijzigingen in de eerste als in de tweede pijler van het GLB. Pijler I staat voor het markt- en prijsbeleid; pijler II voor het plattelandsontwikkelingsbeleid.

Voor wat de eerste pijler betreft en met name de bedrijfstoelage, zijn de Health Check-hervormingen opgenomen in het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2005 tot instelling van een bedrijfstoelageregeling en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers en tot toepassing van de randvoorwaarden.

Het gaat hier dus over een ontwerp van besluit. We zouden kunnen zeggen dat naar de intenties van de minister enkel gevraagd wordt als het om een besluit gaat, maar ik heb natuurlijk respect voor de vraagsteller.

Dit ontwerp van besluit is door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurd op 23 april 2010. Het wordt nu voor advies voorgelegd aan een aantal organen.

In dit ontwerp van besluit zijn een aantal beslissingen opgenomen. Zo is er de beslissing over de timing en de referentieperiode van de nog te ontkoppelen sectoren zoals steun voor zaaizaden, noten, eiwithoudende gewassen, de slachtkalverpremie en de zoogkoeienpremie. Er is ook beslist om vanaf 1 januari 2010 toeslagrechten lager dan 100 euro niet uit te betalen. Verder is er de beslissing om de ongebruikte financiële middelen van de bedrijfstoelagerechten te gebruiken binnen de mogelijkheden zoals bepaald in artikel 68 van verordening 73/2009. In 2010 en 2011 zullen die middelen in Vlaanderen worden aangewend om de deelname aan bovenwettelijke kwaliteitssystemen van landbouwproducten aan te moedigen. Er is ook de beslissing om kleine wijzigingen aan te brengen bij de herziening van toeslagrechten, de reserve die wordt opgebouwd, evenals de voorwaarden voor de landbouwers die aan de bedrijfstoelageregeling deelnemen. Dan is er de beslissing om in een reglementair kader te voorzien voor de elektronische aangifte – het e-loket – en de consultatie van gegevens in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid. Tot slot is er de beslissing om bepalingen op te nemen over het naleven van vergunningsprocedures voor het gebruik van water in de randvoorwaarden of cross-compliance.

Voor wat de bijstellingen van de tweede pijler betreft en de extra middelen die daarvoor werden uitgetrokken, moest het Vlaams Programma voor Plattelandsontwikkeling (PDPO) aangepast worden. De Europese verordeningen stellen een aantal doelstellingen vast waaraan de extra middelen in het kader van het plattelandsontwikkelingsbeleid moeten worden besteed: waterbeheer, klimaatverandering, hernieuwbare energie, biodiversiteit, innovatie in bovenstaande gebieden, begeleidende maatregelen voor de herstructurering van de zuivelsector, en breedbandtechnologie, enkel bij het Economisch Herstelplan.

Daarbij wordt aan de lidstaat de volledige vrijheid gegeven voor de invulling van de maatregelen. Zowel maatregelen die al in uitvoering zijn als nieuwe maatregelen komen in aanmerking. Op het einde van de periode moet wel aangetoond worden dat de middelen effectief zijn benut voor de aangemelde maatregelen.

Dankzij Health Check en het economisch herstelplan komt er in Vlaanderen 29.507.430 euro extra ter beschikking van het PDPO II. Dat budget wordt gebruikt voor een aantal maatregelen. Het wordt gebruikt binnen bestaande maatregelen voor zover ze passen binnen de vooropgestelde prioriteiten klimaat, hernieuwbare energie, biodiversiteit, waterbeheer. Concreet gaat het om steun voor investeringen in de landbouw die inspelen op deze prioriteiten, steun voor investeringen in de agrovoedingssector die inspelen op deze prioriteiten, steun voor agromilieumaatregelen en investeringssteun voor diversificatie van de landbouw.

Dat budget wordt ook gebruikt voor een nieuwe agromilieumaatregel, met name de verwarringstechniek in de pitfruitteelt. Ik heb die techniek zelf gezien in Sint-Truiden. Er wordt een klein staafje aan de fruitboom bevestigd dat de mannelijke soort van de fruitmot naar de boom lokt. Doordat er geen vrouwtjes zijn, raakt de mannelijke fruitmot in verwarring en plant hij zich niet meer voort. Deze techniek werkt en zal worden toegepast in een pilootproject.

Voor deze nieuwe maatregelen zijn de cofinancieringspercentages zo aangepast in vergelijking met de lopende PDPO II-maatregelen dat het Vlaamse budget minimaal wordt belast. Ik bezorg u een tabel waar u meer in detail de verdeling van de middelen vindt van de nieuwe maatregelen van Health Check.

Naast de extra middelen voor de reeds bestaande agromilieumaatregelen en investeringsmaatregelen met het oog op milieuverbetering, biodiversiteit, klimaat, hernieuwbare energie, werd de nieuwe maatregel 'Introductie van de verwarringstechniek in de pitfruitteelt' opgenomen in het PDPO II. Het versneld invoeren van milieuvriendelijke gewasbeschermingstechnieken past in de Health Check-doelstellingen 'water' en 'biodiversiteit'. Het positieve is dat men geen gewasbeschermingsmiddelen meer moet gebruiken en de fruitmot op een biologische manier kan bestrijden. Het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen kan dan ook sterk dalen. Ook hier worden de zaken innovatief aangepakt, waardoor het milieu sterk kan worden verbeterd.

De voorwaarde om te genieten van een subsidie van 250 euro per hectare in dit kader, is dat men zich engageert om gedurende 5 opeenvolgende jaren de verwarringstechniek toe te passen op ten minste 1 hectare. We gaan ervan uit dat die maatregel toch enig enthousiasme en respons zal krijgen, met een evaluatie nadien. We willen deze maatregel niet alleen alle kansen geven, maar ook ondersteunen met 250 euro per hectare.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister-president, uw uitgebreid antwoord deed me denken aan de duivensport en het weduwnaarschap, toen u het over verwarring had. Ook daar opteert men voor de verwarring.

Ik heb deze vraag om uitleg gesteld naar aanleiding van de beslissing van de Vlaamse Regering van eind april, op basis van de hoorzitting en vooral op basis van het RSV dat toch 750.000 hectare voor de landbouwsector vrijwaart. Voor mij mag dat gerust meer zijn.

Vanuit de sector voel ik toch enige oppositie tegen het al te vlot aanwenden van de middelen voor het plattelandsbeleid. Als we in Vlaanderen die 750.000 hectare landbouwgrond willen vrijwaren en ter beschikking stellen, dan mag dat landschap ook mooi zijn voor anderen om in te vertoeven, te recreëren en van te genieten. Het plattelandsontwikkelingsbeleid slaat de bal daar soms een beetje mis. De steun die we geven, wordt soms te eng op landbouwkringen geconcentreerd.

Minister-president, ik versta goed dat landbouwsteun niet moet dienen voor een dorpschool of een verhoogd kruispunt. In de pijler As 3 gaat het soms heel ver. Ik heb er alle begrip voor dat er tegenstand ontstaat. Maar omdat het over zo'n grote oppervlakte gaat, moeten we er serieus op inzetten met de middelen die Europa daarvoor ter beschikking stelt. In wat ik te lezen krijg, gaat het altijd over fragmentarische maatregelen, zonder een zichtbaar beleid te herkennen. Vandaar mijn vraag om toelichting. Maar ik ben deels tevredengesteld met uw antwoord en de cijfers die zullen volgen.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik wil in herinnering brengen dat landbouwmiddelen vanuit Europa, die vandaag ook deels ter beschikking kunnen worden gesteld voor verbrede activiteiten op het platteland, wel een doelstelling hebben. Landbouw doet vandaag een aantal zaken die we vragen en waarvoor het vergoedingen krijgt. Ik vind het vreemd dat er nu ineens wordt gezegd dat, als middelen breder moeten worden opengetrokken, het naar andere elementen moet gaan en dat landbouw ineens niet meer centraal zou staan.

Mijnheer Peeters, u haalt zelf aan dat het over veel hectaren gaat, namelijk 750.000. Op het platteland is landbouw een belangrijke partner en kan het een belangrijke invulling geven. Die stimulansen aan de sector kunnen we zeker benutten. De minister-president heeft

duidelijk gesproken over agrobeheersmaatregelen en speelt hiermee in op de noden van het platteland.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Uit de tabel die ik zal bezorgen, zal duidelijk worden dat de juiste bedragen naar de juiste inzet gaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Stefaan Sintobin, ondervoorzitter, treedt als waarnemend voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de erkenning als Europees streekproduct van het Belgisch witblauw rundvlees

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, "Nergens in de wereld hebben we vlees dat zo lekker is als ons eigen witblauw veeras. Waarom zouden we dit niet beter promoten?", reageerde barbecuekok Peter De Clercq na zijn verkiezing tot ambassadeur van dit veeras.

De productie van witblauw kwaliteitsrundvlees staat al jaren onder druk en krijgt soms concurrentie van Braziliaanse en Argentijnse steak. Ook maatschappelijk komt het eten van rundvlees soms onder druk te staan. De productie van rundvlees zou een aanzienlijke bijdrage leveren aan de klimaatopwarming en zou volgens sommigen een negatieve impact hebben op de gezondheid.

Naast deze negatieve claims heeft de consumptie van lokaal rundvlees toch belangrijke troeven. Zo blijft omwille van het intensief karakter bij witblauw rundvlees de productie van broeikasgassen beperkt in vergelijking met extensieve productiemethoden. Een lokale productie zorgt tevens voor minder transport over lange afstanden en dus voor een lagere milieu- en klimaatimpact. Onder meer om deze redenen krijgt lokale productie steeds meer de voorkeur van de consument.

Om het Belgisch witblauw rundvlees beter en meer gericht te kunnen promoten op de Belgische markt en op de Europese exportmarkten, is een specifieke nichebenadering binnen de globale rundvleesmarkt hoe dan ook noodzakelijk.

De sector ziet veelbelovende mogelijkheden binnen de erkenning als Europees streekproduct. Met een dergelijke AOC-erkenning (Appellation d'Origine Contrôlée) hoopt men de specifieke kwaliteit en herkomst van Belgisch witblauw rundvlees op een meer commerciële manier uit te kunnen spelen. Volgens de boerenorganisaties zou zelfs niet alleen het product zelf, maar ook het typische houderijsysteem in aanmerking kunnen komen voor een Europese Geografische Erkenning.

Minister-president, welke opportuniteiten ziet u voor het witblauw veeras als nicheproduct? Welke initiatieven neemt u hiervoor? Hebt u een vraag ontvangen van de landbouworganisaties met betrekking tot het opstarten van een erkenningsprocedure bij de Europese Unie? Zo ja, welke opvolging zal hieraan gegeven worden? Werd hierover reeds overleg gepleegd met Wallonië? Hoe schat u de kansen in op het succesvol afronden van deze procedure? Tegen wanneer zou hierover duidelijkheid kunnen zijn? Zijn er eventuele hinderpalen waar nog rekening mee moet worden gehouden?

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Voorzitter, die dieren hebben inderdaad een zeer hoog slachtrendement en de kwaliteit van het vlees is zeer goed. Ook de houderij zou goed scoren op het vlak van klimaat. Door die doorgedreven selectie zouden kalveren vaak met afwijkingen te kampen hebben en gezondheidsproblemen krijgen. Er zou een hoog sterftecijfer zijn.

Het is de bedoeling dat enkel dieren kunnen worden gebruikt waarvan een herkomstregistratie en afstammingsbewijs beschikbaar zijn. Wordt daarmee tegemoetgekomen aan die problemen? Ik kan me voorstellen dat bij de beoordeling van het dossier door Europa dit ook mee in aanmerking zal worden genomen. Het is belangrijk dat als men een dossier indient dat ook zo goed mogelijk kan worden gehandhaafd.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Minister-president, ik heb een bijkomende vraag waar u misschien niet onmiddellijk op kunt antwoorden. U mag het antwoord gerust schriftelijk doorspelen. Welke producten zijn in België Europees erkend? Er zijn er al een aantal, zoals wijnen en dergelijke. Bestaat daar een lijst van en kunnen we die krijgen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik zal die lijst bezorgen zodat iedereen goed weet wat er beschermd is.

Als we het hebben over een erkenning als Europees streekproduct, verwijst men naar de erkenning onder de verordening nummer 510/2006, als Beschermd Oorsprongsbenaming (BOB) of Beschermd Geografische Aanduiding (BGA).

Een product met een BOB-logo, de 'zwaarste' bescherming, beschikt over aangetoonde kenmerken die uitsluitend terug te voeren zijn op het terrein en de expertise van producenten in het productiegebied waarmee het product verbonden is. Typisch voor een product met een BGA-logo, de geografische aanduiding, is dat het door een speciaal kenmerk of een bijzondere reputatie verbonden is met een bepaalde streek en dat op zijn minst één fase van het productieproces in die streek heeft plaatsgevonden.

Mijnheer De Meyer, indien producentengroeperingen een dossier willen indienen om een Europese erkenning te krijgen voor hun product, kunnen ze hiervoor ondersteuning krijgen vanuit de Vlaamse overheid. Vanuit het departement Landbouw en Visserij wordt er technisch-procedureel advies gegeven over de eisen waaraan een erkenningsdossier moet voldoen. Het departement zorgt ook voor de verdere opvolging van de dossiers, nadat ze bij de Europese Commissie zijn ingediend.

Voor de inhoudelijke opmaak van een dossier kunnen de producentengroeperingen advies inwinnen bij het Steunpunt Streekproducten, onderdeel van de VLAM. Het Steunpunt Streekproducten zorgt ook voor promotie en voorlichting over de Europese labels en de Vlaamse producten die een Europese erkenning gekregen hebben.

Momenteel besteedt het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) al extra aandacht aan het witblauw rundvlees in zijn promotiecampagnes. De Europese regelgeving in verband met staatsteun verbiedt echter om de Belgische oorsprong van ons witblauw rundvlees sterk uit te spelen in promotiecampagnes. Deze regelgeving heeft betrekking op promotiecampagnes die gefinancierd worden met overheidsmiddelen. Volgens de regels van de EU vallen verplichte bijdragen zoals parafiscale heffingen onder overheidsmiddelen. We moeten daar dus goed mee opletten, of we hebben problemen.

Enkel voor producten die een Europese erkenning als BOB of BGA hebben, mag de oorsprong van een product duidelijk verwerkt worden in de boodschap van de promotiecampagnes. Indien het Belgisch witblauw rundvlees dus erkend zou worden als BGA, geeft dit de producenten de kans om hun product als een sterk merk in de kijker te zetten en gericht promotie te voeren. Op dat ogenblik kunnen enkel nog producenten die het lastenboek volgen

en binnen het afgebakend geografisch gebied produceren, gebruik maken van deze benaming voor de vermarkting van hun vlees.

Door de beschermde benaming en het bijhorende logo heeft de consument de garantie dat hij effectief het kwaliteitsproduct koopt waarvoor hij kiest. Het logo zorgt voor de goede herkenbaarheid. Ook voor de export kan deze Europese erkenning mogelijk een meerwaarde betekenen en kan ze ervoor zorgen dat het Belgisch witblauw rundvlees duidelijker herkenbaar wordt.

Tijdens de dialoogdagen voor de vleesveehouderij die in het voorjaar van 2009 plaatsvonden, hebben de landbouworganisaties de vraag gesteld of het mogelijk zou zijn om het Belgisch witblauw rundvlees te erkennen als Beschermde Geografische Aanduiding. In het Vlaams actieplan Vleesveehouderij werd onder actie 1 “verbetering van markt- en exportpositie” dan ook het actiepunt “onderzoek naar mogelijke erkenning van Belgisch witblauw rundvlees als Europees streekproduct” opgenomen. In het najaar van 2009 werden de resultaten van dit onderzoek voorgelegd aan de landbouworganisaties. De conclusie van dit onderzoek was dat er nog een aantal vragen beantwoord zouden moeten worden vooraleer verder kon worden gewerkt aan een concreet dossier.

In overleg hebben de verschillende landbouworganisaties antwoorden geformuleerd op deze vragen, en begin 2010 hebben ze een gezamenlijk standpunt uitgewerkt over de mogelijke erkenning van Belgisch witblauw rundvlees als BGA. Op 17 mei zullen de landbouworganisaties hun gemeenschappelijke visie verder toelichten aan de andere actoren uit de rundvleesketen, die ook aanwezig waren tijdens de dialoogdagen.

Het proces zit dus nog in de beginfase en er is momenteel nog geen concreet uitgewerkt dossier. Dit zal in de loop van de komende maanden verder vorm krijgen en dan kunnen, zoals ik al zei, de producenten een beroep doen op het departement Landbouw en Visserij en het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing voor verder advies en begeleiding.

Tot op heden is nog geen overleg geweest met Wallonië. Mijnheer De Meyer, wij moeten eerst in Vlaanderen een standpunt en een visie hebben vooraleer we daarmee naar onze Waalse collega's stappen. Om het dossier alle kans op slagen te geven, is het cruciaal dat er een goede samenwerking is tussen alle belanghebbende producenten in België. Dit moet stapsgewijs worden uitgewerkt.

De toekenning van een erkenning als BGA gebeurt door de Europese Commissie. Als Vlaamse overheid kunnen we de producenten ondersteunen bij het opstellen van het dossier en kunnen we het dossier zo goed mogelijk begeleiden naar de Europese Commissie. De erkenningsprocedure verloopt in twee fasen, een Vlaamse en een Europese. Vanaf het ogenblik dat het dossier door de producentenvereniging officieel bij het departement Landbouw en Visserij ingediend wordt, duurt het ongeveer 6 maanden vooraleer de Vlaamse fase van de procedure afgerond is. Tijdens deze 6 maanden wordt het dossier publiek gemaakt, zodat iedereen die mogelijk een bezwaar zou kunnen hebben, dit kan meedelen. Ook opmerkingen die hier werden gemaakt, kunnen daar worden ingediend.

Het dossier wordt geëvalueerd door de Vlaamse adviescommissie, die een advies overmaakt aan de minister. Tot slot is het de minister die beslist of het dossier voldoet en doorgestuurd kan worden naar de Europese Commissie. Op dat ogenblik start de Europese erkenningsprocedure. Normaal moet de Europese Commissie binnen het jaar na ontvangst van het dossier een besluit nemen. Als dit positief is, zal ze het dossier bekendmaken in het Europees publicatieblad. Op dat ogenblik start een bezwaarperiode van 6 maanden waarin iedereen, zowel binnen de Europese Unie als in derde landen, de kans krijgt om een bezwaar in te dienen. Als er geen bezwaren ingediend worden, zal de Europese Commissie in de maanden daarna de erkenning officieel bevestigen. Alles bij elkaar neemt de procedure dus ongeveer 2,5 jaar in beslag, vanaf de officiële indiening van het dossier. Als er bezwaren ingediend worden, kan dit oplopen tot 3 jaar en langer.

Een moeilijk punt in dit dossier is het feit dat de benaming ‘Belgisch witblauw rundvlees’ samenvalt met de benaming van een ras. De Europese regelgeving sluit niet uit dat benamingen die samenvallen met een rasbenaming erkend en beschermd kunnen worden, maar er gelden dan wel bijkomende voorwaarden. Dit zou een van de discussiepunten kunnen vormen in het dossier naast een aantal andere, die mevrouw Eerlingen hier heeft vermeld. Het uitgangspunt is natuurlijk dat alle andere geldende normen worden gerespecteerd. Ook wat het dierenwelzijn betreft, lijkt het mij logisch dat daar in het dossier zeker aandacht aan wordt besteed. Anders zullen met betrekking tot dit element zeker bezwaarschriften worden ingediend.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister-president, dank u voor uw voor mij zeer leerrijke antwoord. We zullen dit dossier uiteraard met grote belangstelling blijven opvolgen.

Ik wil mevrouw Eerlingen nog een kleine suggestie meegeven. Ik wil erop aandringen dat zij een gesprekje zou voeren met de heer Dirk Lips. Hij is zowel ethicus als witblauwspecialist. Hij volgt vanuit het oogpunt van het dierenwelzijn deze problematiek op de voet. Hij heeft zeer recent gereageerd op het standpunt dat werd ingenomen door het Ethisch Vegetarisch Alternatief. Mevrouw Eerlingen, daarin zitten heel wat elementen die u mogelijk iets geruster kunnen stellen voor wat betreft de bezorgdheid die u daarnet hebt geformuleerd.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Er ligt hier een opportuniteit om de problemen die er zouden kunnen zijn aan te pakken en daarmee een zeer goed ras te ontwikkelen, zodat die problemen in de toekomst kunnen worden opgelost.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■